

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۲۵ می ۲۰۱۵

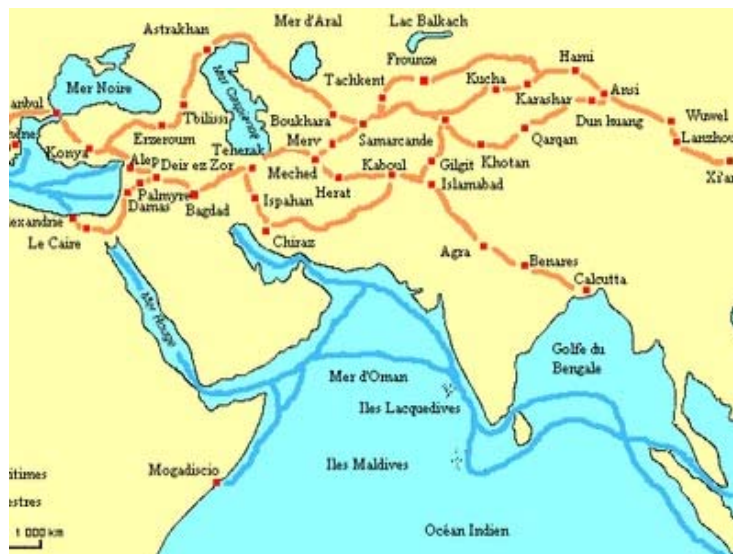
سقوط پالمیرا

و فروپاشی تعادل جغرافیای سیاسی در شامات

La chute de Palmyre renverse l'équilibre géopolitique au Levant

در شامات با شکافی که امارات اسلامی در «جاده ابریشم» به وجود آورده وضعیت به شکل و خیمی در آمده است، یعنی بسته شدن راه عبور ایران به دریای مدیترانه. دو گزینش بیشتر وجود ندارد: یا از راه دیرالزور و حلب، یا از راه پالمیرا و دمشق. نخستین راه از آغاز ۲۰۱۳ بسته شده، و دومی اخیراً به همین سرنوشت دچار شده است. در نتیجه سقوط پالمیرا پیامدهای شگرفی در کل تعادل منطقه خواهد داشت.

شبکه بین المللی ولنتر/ دمشق (سوریه) / ۲۵ می ۲۰۱۵



در روزهای اخیر، نشریات غربی صفحات نخست خود را به سوریه اختصاص داده اند، یعنی وضعیتی که از دوسال پیش طی بمباران کیمیائی در غوطه و طرح مداخله ناتو بی سابقه بوده است. روزنامه نگاران از پیشرفت امارات اسلامی اظهار نگرانی کرده و در مورد احتمال تخریب شهر باستانی پالمیرا نیز هشدار داده اند.

ولی اندک هستند افرادی که با تاریخ ملکه **زنوبیا** آشنا باشند که در قرن سوم از ضعف رم وقتی که گل ها آزاد شده بودند استفاده کرد و پسرش را امپراتور نامید و خود او اداره امور را به دست گرفت. ملکه **زنوبیا** نه تنها سوریه را آزاد کرد بلکه مردم مصر، فلسطین، اردن، لبنان، عراق، بخشی از ترکیه و حتی بخشی از ایران را نیز آزاد کرد. پایتخت او پالمیرا شهری بسیار زیبا و دروازه های آن نیز به روی تمام مذاهب باز بود، این دوران برای جاده ابریشم به دوران شکوفائی تبدیل شد که مدیترانه را به چین متصل می کرد. ولی، جنرال **اورلیان** با کودتا در رم انسجام امپراتوری را باز سازی کرد و ابتداء دستگاه ملکه **زنوبیا** را در هم شکست، سپس امپراتوری گل ها، و سپس به آزادی مذهب خاتمه داد و آئین خورشید را تحمیل کرد و خود را نیز خدا نامید. این داستان شکوهمند، پالمیرا را به نماد مقاومت شام در مقابل امپریالیسم غرب در دوران خود ارتقاء بخشید.

می توانیم از اهمیتی که رسانه های غربی برای سقوط پالمیرا قائل شده اند شگفت زده شویم. با این وجود طی همین هفته مهمترین پیشروی های داعش نه در سوریه و نه در عراق بلکه در لیبیا صورت گرفته است. پیشروی داعش به سقوط شهر سیرت (بین طرابلس و بنغازی) انجامید، شهری با پنج برابر جمعیت شهر پالمیرا در سوریه. با این وجود، همین روزنامه نگارانی که به شکل گسترده طی دو ماه گذشته از وضعیت هرج و مرج لیبیا گزارش می دادند و هم زمان برای جلوگیری از انتقال پناهندگان و مهاجران از نیروهای نظامی اروپا درخواست مداخله کرده بودند، هیچ مطلبی درباره این پیشروی های داعش منتشر نکردند. واقعیت این است که در لیبیا، داعش به فرماندهی عبدالحکیم بلحاج عمل می کند که حاکم نظامی طرابلس و تحت پوشش ناتو می باشد. وزارت امور خارجه فرانسه روز ۲ می ۲۰۱۴ از عبدالحکیم بلحاج فرمانده داعش در پاریس رسماً استقبال به عمل آورد.

برای مهیج ساختن رویداد، روزنامه نگاران غربی جملگی بر این باور هستند که از این پس «داعش نیمی از سرزمین سوریه را تحت کنترل خود دارد». با این وجود، نقشه ای که آنها نشان می دهند در تضاد با گزارشاتی قرار می گیرد که منتشر کرده اند، یعنی کنترل روی چند شهر و جاده و نه کنترل منطقه ئی. روشن است که تنظیم گزارشات مرتبط به «خاورمیانه بزرگ» با واقعیات رویدادها تلاقی پیدا نمی کند بلکه ابزاری است برای توجیه سیاست های جاری.

داعش و اهمیت پالمیرا

ما امیدواریم که ابراز احساسات برای سقوط پالمیرا از صمیم قلب بوده باشد و غربی ها پس از کشتار چندین میلیون انسان طی دهه گذشته در این منطقه سرانجام به این جنایات خاتمه دهد. ولی ما گول نمی خوریم. این احساسات فرمایشی هدفش توجیه واکنش نظامی علیه و یا به نفع داعش است. در صورتی که واشنگتن همچنان خواهان امضای قراردادی است که برای آن طی دو سال با تهران به مذاکره نشسته بود، چنین مداخله ای ضرورت خواهد داشت. در واقع، همان گونه که همیشه یادآور شده ایم، داعش توسط ایالات متحده و با پشتیبانی ترکیه، رژیم های سلطنتی خلیج (فارس) و اسرائیل به وجود آمد. این موضوع به ویژه در پرونده ای که در هفته اخیر رسماً توسط آژانس اطلاعات دفاعی از حالت سرّی بیرون آمده بر همگان آشکار است. کاربران می توانند این پرونده را با لینکی که در این صفحه ضمیمه شده، دریافت دارند.

خلاف برخی از روزنامه نگاران ابله که «رژیم بشار اسد» را متهم به ایجاد این سازمان دانسته اند و گوئی که او می خواسته با چنین کاری بین اپوزیسیون ها اختلاف بیندازد و آن را به رادیکالیسم بکشاند، ولی آژانس اطلاعات دفاعی ایالات متحده مشخصاً اعلام داشته است که امارات اسلامی برای ایالات متحده عملکرد ستراتیژیک دارد.

پرونده ای که از وضعیت سرّی رسماً بیرون آمده، به تاریخ ۱۲ اگست ۲۰۱۲ به شکل گسترده در مجموع دولت اوپاما شناخته شده بوده و به روشنی طرح های واشنگتن را اعلام می کند: «اگر وضعیت تحول یابد، امکان ایجاد حاکمیت سلفی وجود خواهد داشت، که به رسمیت شناخته شود یا نه، در شرق سوریه (حسکه و دیرالزور)، موضوعی که مشخصاً هدف پشتیبانی های اپوزیسیون [دولت های غربی، دولت های خلیج (فارس) و ترکیه] است، تا رژیم سوریه را به عنوان عمق ستراتیژیک گسترش شیعه (عراق و ایران) منزوی سازد».

همان گونه که پیش از این نیز بارها گفته ایم، امارات اسلامی به تصمیم کنگره ایالات متحده و بر اساس طرح رایب در گردهمایی مخفی در جنوری ۲۰۱۴ ایجاد شد. موضوع این بود که یک منطقه کرد و یک منطقه سنی بین مرز سوریه و عراق ایجاد کنند و هدف از چنین طرحی بستن راه ابریشم بود. برای اجرای این طرح کارمندان بزهکار شهر دیرالزور را خریداری کردند و بی آن که گلوله ای شلیک شود آن شهر را به تصرف خود درآوردند.

از دوران باستان، شبکه ای از راه های ارتباطی «شی آن» (پایتخت قدیمی چین) را به مدیترانه وصل می کرد. این راه ایران را نیز از راه صحرا به بحر مرتبط می ساخت، یا از راه دیرالزور و حلب، یا از راه پالمیرا و دمشق. این راه امروز برای ارسال اسلحه به سوریه و حزب الله لبنان مورد استفاده قرار می گیرد و در عین حال برای لوله های انتقال گاز از مخازن فارس (ایران) به لاذقیه (سوریه) در نظر گرفته شده است.

پالمیرا، «شهرک صحرائی» تنها آثار باستانی شکوهمند بر جا مانده نیست، بلکه یکی از قطعات ستراتیژیک منطقه بوده که در توازن نیروها به حساب می آید. به همین علت آنهایی که می گویند ارتش عرب سوریه از این قطعه دفاع نکرده است در اشتباه هستند. در واقع، این ارتش مثل همیشه در رویارویی با مزدوران مسلحی که وارد کشور شده اند برخورد کرده است: یعنی با اجتناب حداکثر از تلفات بین شهروندان. ارتش عرب سوریه هر بار که آنها در گروه های کوچک و همآهنگ (به یمن خدمات اطلاعاتی غرب) به پیش می آیند عقب نشینی می کند و وقتی گروه های کوچک به شکل منسجم مستقر می شوند به آنها حمله می برد.

اتحادیه بین المللی ضد داعش که توسط ایالات متحده در اگست ۲۰۱۴ ایجاد شد، هیچ گاه علیه جهاد طلبان مبارزه نکرد. به عکس موضوع پرتاب اسلحه و مهمات با چتر برای امارات اسلامی نه یک بار بلکه بیش از چهل بار صورت گرفته است. از سوی دیگر، اتحادیه مذکور متشکل از ۲۲ دولت اعلام کرده است که نسبت به داعش نفرات بیشتر و سلاح های پیشرفته تری در اختیار دارد. ولی چنین نیروئی تا کنون نه تنها موجب عقب نشینی امارات اسلامی نشده بلکه به روشنی می بینیم که داعش پیوسته جاده های تازه تری را نیز تحت کنترل خود گرفته است.

تحول در منافع ایالات متحده

در هر صورت، واشنگتن ستراتیژی اش را تغییر داده است. همان گونه که گزینش سرهنگ جیمز بیکر James H. Baker به عنوان ستراتیژیست جدید پنتاگون نشان می دهد، از این پس فصل ستراتیژی هرج و مرج به پایان رسیده است. ایالات متحده به بینش امپراتوری کلاسیک مبتنی بر دولت های با ثبات بازگشته و برای امضای توافقنامه با ایران باید شامات را تا ۳۰ جون از امارات اسلامی تخلیه کند.

اردوی تبلیغاتی گسترده در مورد سقوط پالمیرا می تواند مرحله آماده سازی افکار عمومی برای مداخله نظامی واقعی علیه داعش باشد. این موضوع راستای گردهمایی ۲۲ عضو اتحادیه ضد داعش (و ۲ سازمان بین المللی) در پاریس خواهد بود که در ۲ جون برگزار خواهد شد. تا آن روز، پنتاگون باید تصمیم بگیرد که آیا امارات اسلامی را از بین خواهد برد و یا این گروه را برای اهداف دیگری جابه جا خواهد کرد. سه مقصد برای این گروه از جهاد طلبان وجود خواهد داشت: انتقال آنها به لیبیا، افریقای سیاه یا به قفقازستان.

در غیر این صورت، ایران توافقنامه را امضاء نخواهد کرد و جنگ اوج خواهد گرفت زیرا سقوط پالمیرا به دست جهاد طلبان ساخت غرب همان نتایجی را در بر خواهد داشت که تسخیر آن توسط لژیون های اورلیان در عهد رم باستان. امارات اسلامی از هم اکنون ادامه حیات «محور مقاومت» یعنی اتحادیه ایران- سوریه – لبنان – فلسطین را تهدید می کند. حزب الله در نظر دارد بسیج عمومی اعلام کند.